

Minister Klimatu i Środowiska

DOP-WOŚ.053.7.2023.1.DT
2595590.10430027.8429584
Warszawa, 18-07-2023

w odpowiedzi na petycję z dnia 1 lutego 2023 r. (data wpływu: 14 kwietnia 2023 r.) w sprawie podjęcia działań mających na celu nowelizację art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne¹ (dalej „ustawa o informatyzacji”) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych² w ten sposób by przekazanie dokumentu w postaci elektronicznej przez elektroniczną platformę usług administracji publicznej, było równoważne z przekazaniem dokumentu na informatycznym nośniku danym, proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Na wstępie należy zaznaczyć, że regulacje ww. aktów prawnych nie mieszczą się w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska i pozostają we właściwości ministra właściwego do spraw cyfryzacji. W opinii KPRM Cyfryzacja, zawartej w piśmie przekazującym niniejszą petycję³, definicja „informatycznego nośnika danych” uregulowana w art. 3 pkt 1 ustawy o informatyzacji jest poprawnie sformułowana. Szerokie uregulowanie tej definicji jest celowe i zamierzone. Celem zachowania definicji w obecnym brzmieniu jest dopuszczenie możliwości przekazywania danych na informatycznych nośnikach danych m.in. z powodu ograniczeń w zakresie maksymalnej wielkości przekazywanych plików oraz objętości skrzynek w przypadku skrzynek ESP lub skrzynek do e-doręczeń.

Zawarty w petycji postulat nowelizacji ww. przepisów został sformułowany m.in. na przykładzie problemów wynikających z egzekwowania przez organy prowadzące postępowania wymogów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko⁴ (dalej „ustawa o oś”), określonych w art. 64 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 74 ust. 2, które nakładają w procedurze zasięgnięcia opinii w zakresie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko - wymóg przedłożenia karty informacyjnej przedsięwzięcia w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach

¹ Dz.U. z 2023 r. poz. 57, ze zm.

² Dz.U. z 2018 r. poz. 180

³ Pismo z dnia 13 kwietnia 2023 r. znak: DAIP.WS.065.1.2023

⁴ Dz.U. z 2023 r. poz. 1094

danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że z uwagi na wspomniane na wstępie ograniczenia w zakresie maksymalnej wielkości przekazywanych plików oraz objętości skrzynek (ESP lub skrzynek do e-doręczeń), obecnie nie jest możliwe udostępnienie uniwersalnej platformy do przekazywania dokumentacji, w szczególności załączników o dużych rozmiarach przekraczających określone limity, stanowiącej wnioski do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (przykład może stanowić dokumentacja przedkładana dla inwestycji liniowych, na którą składają się niejednokrotnie duże objętościowo pliki i wielkoformatowe mapy). Wobec istniejących obecnie ograniczeń technicznych, informatyczne nośniki danych, na których, poza wersją papierową, przekazywane są wymagane dokumenty, takie jak np. raport oddziaływania na środowisko czy karta informacyjna przedsięwzięcia, umożliwiają organom prowadzącym postępowanie dostęp do elektronicznej wersji dokumentacji i jej sprawniejszą analizę i weryfikację.

W ocenie składającego petycję powyższe wymagania są archaiczne i stoją w sprzeczności z cyfryzacją usług technicznych. Resort dostrzega postępujący trend cyfryzacji postępowań administracyjnych, niemniej jednak proces ten powinien, w opinii tutejszego Organu, każdorazowo uwzględniać – w sposób nadrzędny – indywidualną specyfikę danego postępowania.

Przykładowo, przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze⁵ (dalej „p.g.g.”), dotyczące form przekazywania dokumentacji geologicznej, przewidują (analogicznie jak w przypadku przytoczonych powyżej przepisów ustawy o oś) przedkładanie organowi administracji geologicznej egzemplarzy tej dokumentacji zarówno w formie tradycyjnej, tj. papierowej, jak i w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych (art. 93 ust. 1-1a, 8 i 9 p.g.g.). Z uwagi na obszerność i zróżnicowanie elementów i rodzajów dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1-4 p.g.g., nie jest możliwe przesądzenie, że każda dokumentacja geologiczna będzie mogła być – bez istotnego uszczerbku dla jej zawartości – przekazana w formie elektronicznej na adres elektronicznej skrzynki podawczej ePUAP organu.

Podkreślenia wymaga, że dokumentacja geologiczna obejmuje nie tylko część tekstową, ale również część tabelaryczną oraz graficzną, zawierającą m.in. niezbędne mapy, sporządzone w odpowiedniej skali, stosownie do wymogów rozporządzeń precyzujących formę i elementy składowe danego rodzaju dokumentacji. Okoliczność ta powoduje, że rozmiar takiej dokumentacji ze względu na rozbudowaną część graficzną stanowiłby istotną przeszkodę do jej przesłania za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej urzędu. Dlatego też, dopuszczenie możliwości składania egzemplarzy dokumentacji geologicznej w postaci elektronicznej na informatycznych nośnikach danych – z uwagi na szeroką definicję legalną „informatycznego nośnika danych” – jest rozwiązaniem korzystnym dla przedsiębiorców. Świadczy o tym obserwowana praktyka wielu podmiotów, dla których preferowaną ścieżką postępowania jest składanie wniosków osobiście w siedzibie urzędu, a także za pośrednictwem publicznego operatora pocztowego.

⁵ Dz. U. z 2023 r. poz. 633 z późn. zm.

Resort co do zasady zgadza się z opinią co do celowości dopuszczenia możliwości składania dokumentacji - czy to geologicznych, czy składanych w ramach wnioskowania o wydanie decyzji środowiskowej - w formie elektronicznej za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego. Jednak zmiana dziedzinowych przepisów prawa wskazujących „informatyczny nośnik danych” jako jedyną formę elektronicznego przekazywania danych i umożliwienie składania całej dokumentacji w formie elektronicznej na adres elektronicznej skrzynki podawczej ePUAP, bez uprzedniego rozwiązania problemu ograniczeń technicznych platformy, jest bezcelowa i dyskusyjna w kontekście realizacji zasady funkcjonalności i skuteczności w tworzeniu prawa.

Niemniej, w obliczu postępujących zmian technicznych, resort nie wyklucza rewizji swojego stanowiska.

Możliwość nowelizacji przepisów może zaistnieć w przyszłości, po stosownych zmianach prawnych i uruchomieniu projektowanego w tej chwili Systemu Obsługi Postępowań Administracyjnych w Budownictwie (dalej „system SOPAB”), a następnie ujęcia w nim postępowań w sprawie wydawania decyzji środowiskowej.

Procedowany obecnie projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych, w aktualnym brzmieniu przewiduje m.in. dodanie w art. 73 ustawy oś ust. 5 w brzmieniu: „5. Obsługa wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach złożonego w formie, o której mowa w ust. 1a pkt 2, odbywa się za pomocą systemów, o których mowa w art. 79l ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”. Projektowany przepis ma na celu dostosowanie przepisów ustawy oś do procesu cyfryzacji procedur. Przepis przewiduje składanie wniosków o wydanie decyzji w postaci elektronicznej i ich dalszą obsługę za pośrednictwem systemu SOPAB.

Należy jednak w tym miejscu podkreślić, że wdrożenie opisanego powyżej rozwiązania leży poza kompetencjami tutejszego resortu. Aktualne informacje nt. opracowywanych zmian prawnych związanych z wdrażaniem i budową ww. systemu można uzyskać pod adresem: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12364751/katalog/12916043#12916043>.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Małgorzata Golińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

- KPRM Cyfryzacja
- Biuro Kontroli i Audytu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska